Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►B

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 884/2001

z dnia 24 kwietnia 2001 r.

ustanawiające szczegółowe zasady stosowania dotyczące dokumentów towarzyszących przewozowi produktów winiarskich oraz rejestrów prowadzonych w sektorze wina

(Dz.U. L 128 z 10.5.2001, str. 32)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►M1	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1782/2002 z dnia 7 października 2002 r.	L 270	4	8.10.2002
►M2	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 908/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r.	L 163	56	30.4.2004
►M3	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 643/2006 z dnia 27 kwietnia 2006 r.	L 115	6	28.4.2006
►M4	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1507/2006 z dnia 11 października 2006 r.	L 280	9	12.10.2006
►M5	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2016/2006 z dnia 19 grudnia 2006 r.	L 384	38	29.12.2006

▼B

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 884/2001

z dnia 24 kwietnia 2001 r.

ustanawiające szczegółowe zasady stosowania dotyczące dokumentów towarzyszących przewozowi produktów winiarskich oraz rejestrów prowadzonych w sektorze wina

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1493/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina ([1]), zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2826/2000 ([2]), w szczególności jego art. 70 ust. 3,

a także mając na uwadze co następuje:

(1) W celu ustanowienia jednolitego rynku we Wspólnocie, co wymaga zniesienia granic między Państwami Członkowskimi, władze odpowiedzialne za nadzór nad składowaniem i obrotem produktami winiarskimi muszą dysponować niezbędnymi środkami do przeprowadzania skutecznych kontroli, zgodnie z jednolitymi zasadami ustanowionymi na poziomie wspólnotowym.

(2) Na mocy art. 70 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 produkty winiarskie mogą zostać wprowadzone do obrotu we Wspólnocie wyłącznie w przypadku, gdy towarzyszy im poddany urzędowej kontroli dokument towarzyszący. Na mocy art. 70 ust. 2 osoby fizyczne lub prawne, w których posiadaniu znajdują się produkty winiarskie, zobowiązane są do prowadzenia rejestrów przychodu i rozchodu w odniesieniu do tych produktów.

(3) Działania zmierzające do harmonizacji podatków we Wspólnocie zostały podjęte na mocy dyrektywy Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przemieszczania oraz kontrolowania ([3]), ostatnio zmienionej dyrektywą 2000/47/WE ([4]), i rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2719/92 z dnia 11 września 1992 r. w sprawie towarzyszącego dokumentu urzędowego dotyczącego przepływu w ramach systemu zawieszania podatku produktów objętych podatkiem akcyzowym ([5]), ostatnio zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 2225/93 ([6]), i rozporządzenia (EWG) nr 3649/92 z dnia 17 grudnia 1992 r. w sprawie uproszczonego dokumentu towarzyszącego w wewnątrzwspólnotowym przepływie produktów objętych podatkiem akcyzowym, przeznaczonych do konsumpcji w Państwie Członkowskim wysyłki ([7]). W celu ustanowienia jednolitych zasad stosowanych we Wspólnocie oraz dla uproszczenia formalności administracyjnych wobec podmiotów gospodarczych i osób fizycznych zasady wspólnotowe powinny zostać poddane przeglądowi w świetle doświadczeń i wymogów jednolitego rynku. W szczególności dokumenty towarzyszące przewozowi produktów winiarskich, przeznaczone do celów podatkowych, powinny również być stosowane do celu potwierdzenia autentyczności danych produktów.

([1]) Dz.U. L 179 z 14.7.1999, str. 1.
([2]) Dz.U. L 328 z 23.12.2000, str. 2.
([3]) Dz.U. L 76 z 23.3.1992, str. 1.
([4]) Dz.U. L 193 z 29.7.2000, str. 73.
([5]) Dz.U. L 276 z 19.9.1992, str. 1.
([6]) Dz.U. L 198 z 7.8.1993, str. 5.
([7]) Dz.U. L 369 z 18.12.1992, str. 17.

▼B

(4) Wyżej wymienione przepisy dotyczące sporządzania towarzyszących dokumentów urzędowych oraz uproszczonych dokumentów towarzyszących odnoszą się do zasad poświadczania pochodzenia oraz jakości niektórych rodzajów wina. Należy w związku z tym ustanowić zasady dotyczące takiego poświadczania. Należy również ustanowić zasady poświadczania pochodzenia niektórych win nieobjętych formalnościami podatkowymi przy przewozie, w szczególności w odniesieniu do wywozu. W celu uproszczenia formalności administracyjnych w odniesieniu do osób fizycznych oraz zniesienia obowiązku wykonywania przez właściwe władze rutynowych zadań należy ustanowić przepisy, które pozwalałyby właściwym władzom na upoważnienie podmiotów wysyłających, które spełniają określone warunki, do wprowadzania w dokumentach towarzyszących adnotacji potwierdzającej pochodzenie wina, bez uszczerbku dla wykonywania odpowiednich kontroli.

(5) Przewozowi produktów winiarskich nieobjętych powyższymi formalnościami podatkowymi powinien towarzyszyć dokument umożliwiający właściwym władzom monitorowanie przepływu takich produktów. Jakikolwiek dokument handlowy zawierający informacje niezbędne do identyfikacji produktu i śledzenia jego przepływu może zostać uznany za odpowiedni do tego celu.

(6) Monitorowanie produktów winiarskich przewożonych luzem wymaga szczególnej uwagi, ponieważ produkty te są narażone na praktyki oszukańcze w stopniu większym niż produkty opatrzone etykietami, przechowywane w butelkach wyposażonych w zamknięcia nienadające się do ponownego użycia. W takich wypadkach powinno się wymagać dodatkowych informacji oraz wcześniejszego zatwierdzenia dokumentu towarzyszącego.

(7) W celu uniknięcia zbędnego komplikowania formalności administracyjnych w przypadku przewozu spełniającego określone kryteria nie powinno się wymagać żadnego dokumentu.

(8) Dokumenty towarzyszące przewozowi produktów winiarskich oraz odpowiednie wpisy w rejestrach stanowią całość. W celu zapewnienia, aby właściwe władze w drodze sprawdzania rejestrów były w stanie skutecznie monitorować przepływ i składowanie produktów winiarskich, w szczególności w ramach współpracy między władzami w różnych Państwach Członkowskich, zasady dotyczące prowadzenia rejestrów powinny zostać zharmonizowane na poziomie wspólnotowym.

(9) Substancje wykorzystywane w niektórych praktykach enologicznych, w szczególności wzbogacanie, dokwaszanie i słodzenie, są szczególnie narażone na niebezpieczeństwo nieuczciwego wykorzystania. Dla tych substancji powinny być zatem prowadzone rejestry w celu umożliwienia właściwym władzom nadzorowania ich przepływu i wykorzystania.

(10) Dokument towarzyszący przewozowi produktów winiarskich przewidziany przez przepisy wspólnotowe stanowi bardzo użyteczne źródło informacji dla organów odpowiedzialnych za zapewnienie zgodności z przepisami wspólnotowymi i krajowymi w sektorze wina. Państwom Członkowskim powinno zezwolić się na ustanowienie dodatkowych przepisów w celu stosowania niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do przewozu rozpoczynającego się na ich terytorium.

(11) Artykuł 18 ust. 1 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2238/93 z dnia 26 lipca 1993 r. [1] w sprawie dokumentów towarzyszących przewozowi produktów winiarskich i prowadzenia rejestrów w sektorze wina, ostatnio zmienionego rozporządzeniem Komisji

[1] Dz.U. L 200 z 10.8.1993, str. 10.

▼B

(WE) nr 1592/1999 z dnia 20 lipca 1999 r. ([1]), wprowadza możliwość ustanawiania przez Państwa Członkowskie przepisów dodatkowych lub przepisów szczególnych w odniesieniu do danych produktów znajdujących się w obrocie na ich terytorium. Jeden z tych przepisów stanowi, że informacje dotyczące gęstości winogron mogą być zastąpione w okresie przejściowym odesłaniem do gęstości wyrażonej stopniami Oechslego. Ten okres przejściowy wygasł pierwotnie w dniu 31 sierpnia 1996 r., ale został przedłużony do dnia 31 lipca 2000 r. Jest to tradycyjna praktyka stosowana głównie przez drobnych producentów rolnych, którzy wciąż potrzebują kilku lat na dostosowanie się do nowych przepisów dotyczących gęstości. Powyższy termin powinien zatem zostać zastąpiony terminem 31 lipca 2002 r.

(12) Tekst włoskiej wersji językowej rozporządzenia Komisji (WE) nr 2238/93 opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* w 1993 r. zawiera błąd. Artykuł 4 ust. 2 akapit pierwszy tekstu włoskiej wersji językowej rozporządzenia odnosi się do art. 9 dyrektywy 92/12/EWG, a nie do całości dyrektywy 92/12/EWG. Władze Włoch stosowały tekst włoskiej wersji językowej rozporządzenia, zatem aby umożliwić im podjęcie niezbędnych działań w celu stosowania nowego, poprawionego tekstu bez stwarzania trudności podmiotom gospodarczym, art. 4 ust. 2 niniejszego rozporządzenia powinien wejść w życie we Włoszech sześć miesięcy później.

(13) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wina,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia szczegółowe zasady stosowania art. 70 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 w odniesieniu do dokumentów towarzyszących przewozowi produktów winiarskich, bez uszczerbku dla stosowania dyrektywy 92/12/EWG. Niniejsze rozporządzenie ustanawia:

a) zasady poświadczania pochodzenia win gatunkowych produkowanych w określonych regionach oraz pochodzenia win stołowych, w stosunku do których można używać oznaczenia geograficznego w dokumentach towarzyszących przewozowi tych win. Zasady te są ustanowione również na mocy przepisów wspólnotowych opartych na dyrektywie 92/12/EWG;

b) zasady wydawania dokumentów towarzyszących przewozowi produktów winiarskich wymienionych w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999:

   — na terytorium Państwa Członkowskiego, w przypadku gdy takim przesyłkom nie towarzyszy dokument wymagany na mocy przepisów wspólnotowych opartych na dyrektywie 92/12/EWG,

   — przy wywozie do państwa trzeciego,

   — w handlu wewnątrzwspólnotowym, gdy:

      — przewozu dokonuje drobny producent, od którego w Państwie Członkowskim, w którym rozpoczyna się przewóz, nie wymaga się sporządzania uproszczonego dokumentu towarzyszącego, lub

      — przewożony produkt winiarski nie podlega podatkowi akcyzowemu;

c) dodatkowe przepisy w odniesieniu do sporządzania:

([1]) Dz.U. L 188 z 21.7.1999, str. 33.

▼B

— towarzyszącego dokumentu urzędowego lub dokumentu handlowego stosowanego zamiast towarzyszącego dokumentu urzędowego,

— uproszczonego dokumentu towarzyszącego lub dokumentu handlowego stosowanego zamiast uproszczonego dokumentu towarzyszącego,

w celu towarzyszenia przewozowi produktów winiarskich wymienionych w art. 1 ust. 2 rozporządzenia nr 1493/1999.

2. Niniejsze rozporządzenie ustanawia również zasady prowadzenia przez podmioty znajdujące się w posiadaniu produktów winiarskich w ramach prowadzonej przez nie działalności rejestrów przyjęcia i wydania.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia:

a) „właściwy organ” oznacza organ, który w danym Państwie Członkowskim odpowiada za wykonanie niniejszego rozporządzenia;

b) „producent” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną albo grupę takich osób, które mają lub miały w posiadaniu świeże winogrona, moszcz winogronowy lub młode wino, którego fermentacja jeszcze się nie zakończyła, oraz które przetwarzają je lub zlecają ich przetworzenie na wino;

c) „drobny producent” oznacza producenta, który produkuje średnio mniej niż 1 000 hektolitrów wina rocznie. Za średni poziom produkcji Państwa Członkowskie uznają produkcję osiągniętą w okresie co najmniej trzech kolejnych lat. Państwa Członkowskie mogą nie uznać za drobnych producentów tych producentów, którzy kupują świeże winogrona lub moszcz winogronowy w celu przetworzenia na wino;

d) „detalista” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną albo grupę takich osób, których działalność gospodarcza obejmuje bezpośrednią sprzedaż wina konsumentowi w małych ilościach, określonych przez poszczególne Państwa Członkowskie, z uwzględnieniem specjalnych cech handlu i dystrybucji, ale nie takie osoby, które wykorzystują piwnice wyposażone odpowiednio do przechowywania wina oraz, w stosownym przypadku, w urządzenia do butelkowania win w znacznych ilościach, lub które angażują się w handel wędrowny wina przewożonego luzem;

e) „towarzyszący dokument urzędowy” oznacza dokument spełniający wymogi rozporządzenia (EWG) nr 2719/92;

f) „uproszczony dokument towarzyszący” oznacza dokument spełniający wymogi rozporządzenia (EWG) nr 3649/92;

g) „podmiot gospodarczy, który nie przechowuje zapasów” oznacza osobę fizyczną lub prawną albo grupę takich osób, które zawodowo prowadzą działalność polegającą na kupnie lub sprzedaży produktów winiarskich, ale nie dysponują obiektami do składowania takich produktów;

h) „uznane zamknięcie” oznacza zamknięcie pojemników o nominalnej pojemności pięciu litrów lub mniejszej, zgodnie z wykazem w załączniku I;

i) „butelkowanie” oznacza umieszczanie danego produktu, do celów handlowych, w opakowaniach o pojemności nieprzekraczającej 60 litrów;

▼B

j) „butelkujący” oznacza osobę fizyczną lub prawną albo grupę takich osób, które zajmują się butelkowaniem lub zlecają przeprowadzanie butelkowania w ich imieniu.

TYTUŁ I

Dokumenty towarzyszące przewozowi produktów winiarskich

Artykuł 3

1. Wszystkie osoby fizyczne lub prawne, grupy osób, w tym podmioty gospodarcze nieprzechowujące zapasów, których miejsce zamieszkania lub siedziba przedsiębiorstwa znajduje się na terytorium obszaru celnego Wspólnoty oraz które przewożą produkty winiarskie lub zlecają przewóz produktów winiarskich, sporządzają na swoją odpowiedzialność dokument towarzyszący takiemu przewozowi, zwany dalej „dokumentem towarzyszącym”.

Dokument towarzyszący zawiera co najmniej następujące informacje, zgodnie ze wskazówkami wymienionymi w załączniku II:

a) nazwę i adres wysyłającego;

b) nazwę i adres odbiorcy;

c) numer referencyjny do celów identyfikacji dokumentu towarzyszącego;

d) datę sporządzenia dokumentu oraz datę wysyłki, w przypadku gdy różni się ona od daty sporządzenia dokumentu;

e) opis handlowy przewożonego produktu zgodnie z przepisami wspólnotowymi i krajowymi;

f) ilość przewożonego produktu;

W przypadku przewozu w pojemnikach o nominalnej pojemności powyżej 60 litrów dokument zawiera również:

g) w przypadku:

— wina: rzeczywiste stężenie alkoholu,

— produktów niesfermentowanych: współczynnik załamania światła lub gęstość,

— młodego wina, którego fermentacja jeszcze się nie zakończyła, oraz moszczu winogronowego w trakcie fermentacji: całkowite stężenie alkoholu;

h) w przypadku win i moszczu winogronowego:

— strefa uprawy winorośli zgodnie z rozgraniczeniem przedstawionym w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, z której pochodzi przewożony produkt, z zastosowaniem następujących skrótów: A, B, CIa), CIb), CII, CIIIa) i CIIIb),

— czynności określone w załączniku II, którym poddano przewożone produkty.

2. Za dokumenty towarzyszące uznaje się następujące dokumenty:

a) dla produktów poddanych formalnościom dotyczącym przemieszczania przewidzianym w dyrektywie 92/12/EWG:

— w przypadku dopuszczenia do obrotu z zawieszeniem podatku akcyzowego – dokument urzędowy lub dokument handlowy sporządzony zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 2719/92,

— w przypadku przemieszczania wewnątrzwspólnotowego i zwolnienia do celów konsumpcji w Państwie Członkowskim

▼B

wysyłki – uproszczony dokument towarzyszący lub dokument handlowy wypełniony zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 3649/92;

b) dla produktów nieobjętych formalnościami dotyczącymi przemieszczania przewidzianymi w dyrektywie 92/12/EWG każdy dokument zawierający minimum informacji określonych w ust. 1, jak również wszelkie dodatkowe informacje wymagane przez Państwa Członkowskie i sporządzony zgodnie z niniejszym tytułem.

3. Państwa Członkowskie mogą wymagać w odniesieniu do przewozu produktów określonych w ust. 2 lit. b) rozpoczynającego się na ich terytorium, aby dokument towarzyszący był sporządzony zgodnie ze wzorem określonym w załączniku III.

W przypadku gdy przewóz rozpoczyna się i kończy na ich terytorium, Państwa Członkowskie mogą znieść wymóg stanowiący, że dokumenty towarzyszące są podzielone na rubryki oraz że informacje są ponumerowane w sposób określony we wzorze wymienionym w załączniku III.

4. W przypadku gdy dokument towarzyszący jest wypełniony w celu załączenia do przesyłki produktu winiarskiego w pojemnikach o pojemności nominalnej powyżej 60 litrów, numer referencyjny dokumentu musi być przypisany przez właściwy organ, którego nazwa i adres są w nim wskazane. Organem tym może być urząd kontroli podatkowej.

Numery referencyjne stanowią część ciągłej serii. Są one wcześniej nadrukowane na dokumentach towarzyszących przesyłce.

Należycie wypełniony oryginał określonego w akapicie pierwszym dokumentu towarzyszącego oraz jego kopię zatwierdza się przed przewozem, a następnie przy każdej czynności przewozu:

— za pomocą pieczęci właściwego organu Państwa Członkowskiego, w którym rozpoczyna się przewóz, lub

— przez nadawcę za pomocą zalecanej pieczęci lub odcisku maszyny stemplującej zatwierdzonej przez właściwy organ.

W przypadku gdy stosuje się dokument urzędowy lub dokument handlowy zgodny z rozporządzeniem (EWG) nr 2719/92 lub uproszczony dokument towarzyszący lub dokument handlowy zgodny z rozporządzeniem (EWG) nr 3649/92, egzemplarze nr 1 i 2 są zatwierdzane przed rozpoczęciem przewozu zgodnie z procedurą przewidzianą w trzecim akapicie.

Artykuł 4

Nie naruszając art. 3 ust. 1, nie wymaga się żadnego dokumentu towarzyszącego:

1) w przypadku produktów winiarskich w pojemnikach o nominalnej pojemności powyżej 60 litrów, przesyłce:

   a) winogron, wytłoczonych lub nie lub moszczu winogronowego, przewożonych przez samych producentów winorośli w ich imieniu z winnic będących ich własnością lub z innego należącego do nich zakładu, w przypadku gdy całkowita odległość drogowa nie przekracza 40 km i taki przewóz ma miejsce:

      — w przypadku indywidualnych producentów: do ich zakładów produkcji wina,

      — w przypadku producentów należących do grup: do zakładu produkcji wina należącego do grupy.

      W wyjątkowych przypadkach maksymalna odległość 40 km może zostać zwiększona przez właściwe władze do 70 km;

▼B

b) winogron, wytłoczonych lub nie, przewożonych przez samych producentów lub w ich imieniu przez osoby trzecie, inne niż odbiorca, z ich własnych winnic:

— w przypadku gdy taki przewóz ma miejsce do zakładu produkcji wina odbiorcy, który jest położony w obrębie tej samej strefy uprawy winorośli, oraz

— w przypadku gdy całkowita odległość drogowa nie przekracza 40 km. W wyjątkowych przypadkach właściwe władze mogą zwiększyć tę maksymalną odległość do 70 km;

c) octu winnego;

d) każdego produktu, w stosunku do którego właściwe władze zezwoliły na taki przewóz, w ramach tej samej lokalnej jednostki administracyjnej lub do lokalnej jednostki administracyjnej w bezpośrednim sąsiedztwie lub, jeśli udzielone zostało indywidualne zezwolenie, przewóz w ramach tej samej regionalnej jednostki administracyjnej, jeżeli produkt:

— jest przewożony między dwoma zakładami tego samego przedsiębiorstwa, z zastrzeżeniem przepisów art. 12 ust. 2 lit. a), lub

— nie zmienia właściciela i jeżeli przewóz dokonywany jest do celów produkcji wina, przetwarzania, składowania lub butelkowania;

e) wytłoczyn winogronowych i drożdżowego osadu winiarskiego:

— do destylarni, jeżeli produktowi towarzyszy specyfikacja wysyłkowa przewidziana przez właściwe władze Państwa Członkowskiego, w którym rozpoczyna się przewóz, lub

— w przypadku gdy dokonuje się przewozu do celów wycofania produktu z procesu produkcji wina na mocy art. 27 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999;

2) w przypadku produktów w pojemnikach o nominalnej pojemności 60 litrów lub mniejszej i z zastrzeżeniem dyrektywy 92/12/EWG, przesyłkom:

a) produktów w pojemnikach opatrzonych etykietami, wyposażonych w uznane zamknięcie nienadające się do ponownego użycia, na którym widnieje oznaczenie umożliwiające identyfikację butelkującego oraz o nominalnej pojemności pięciu litrów lub mniejszej, jeżeli całkowita ilość nie przekracza:

— pięciu litrów w przypadku skoncentrowanego moszczu winogronowego, rektyfikowanego lub nie,

— 100 litrów wszystkich innych produktów;

b) wina lub soku winogronowego przeznaczonego na cele reprezentacyjne w dyplomacji, dla konsulatów i podobnych instytucji, w granicach przyznanych im zwolnień;

c) wina lub soku winogronowego:

— w ramach przeprowadzki gospodarstwa domowego i nieprzeznaczonych na sprzedaż,

— z przeznaczeniem do spożycia na pokładzie statku, samolotu lub pociągu;

d) wina i moszczu winogronowego w trakcie fermentacji, przewożonego przez podmioty prywatne i przeznaczonego do spożycia na potrzeby indywidualne odbiorcy lub jego rodziny, inne niż przesyłki określone w lit. a), w przypadku gdy przewożona ilość nie przekracza 30 litrów;

▼B

e) każdego produktu przeznaczonego do przeprowadzania doświadczeń naukowych lub technicznych, jeżeli całkowita przewożona ilość nie przekracza 1 hektolitra;

f) próbek handlowych;

g) próbek do urzędowej agencji lub laboratorium.

W przypadku zwolnienia z wymogu dostarczania jakiegokolwiek dokumentu towarzyszącego, określonego w lit. a)-e), wysyłający inni niż detaliści lub osoby prywatne zbywające od czasu do czasu omawiane produkty na rzecz innych osób prywatnych muszą być w stanie udowodnić w każdym momencie poprawność wszelkich wpisów przewidzianych dla rejestrów, o których mowa w tytule II lub innych rejestrów wymaganych przez dane Państwo Członkowskie.

Artykuł 5

1. W przypadku gdy właściwy organ stwierdzi, że osoba fizyczna lub prawna lub grupa takich osób, które przewożą produkt winiarski lub zlecają przewóz tego produktu, dokonała poważnego naruszenia przepisów wspólnotowych w sektorze wina lub przepisów krajowych przyjętych zgodnie z nimi albo, jeżeli ten organ ma uzasadniony powód do podejrzeń, że dokonano takiego naruszenia, może on żądać, aby została zastosowana następująca procedura:

Wysyłający wypełnia dokument towarzyszący i występuje o zatwierdzenie przez właściwy organ. Przyznanie zatwierdzenia może być uzależnione od warunków dotyczących przyszłego wykorzystania produktu. Zatwierdzenie zawiera pieczęć, podpis urzędnika właściwego organu i datę.

Powyższą procedurę stosuje się również do przewozu produktów, których warunki produkcji lub skład nie są zgodne z przepisami wspólnotowymi lub krajowymi.

2. W odniesieniu do wszelkiego przewozu na obszarze celnym Wspólnoty produktów pochodzących z państw trzecich dopuszczonych do swobodnego obrotu dokument towarzyszący zawiera:

— numer dokumentu VI 1, wypełniony zgodnie z rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 883/2001 ([1]),

— datę wypełnienia dokumentu,

— nazwę i adres organu państwa trzeciego, który wypełnił dokument lub upoważnił producenta do jego wypełnienia.

3. Wszelkie osoby lub organy wypełniające dokumenty towarzyszące przewozowi produktów winiarskich oraz osoby, które przechowywały takie produkty, zachowują kopie tych dokumentów.

Artykuł 6

1. Dokument towarzyszący uznaje się za należycie wypełniony, jeżeli zawiera informacje ustanowione w art. 3 ust. 1 niniejszego rozporządzenia. W przypadku gdy stosowany jest dokument zgodny z rozporządzeniem (EWG) nr 2719/92 lub rozporządzeniem (EWG) nr 3649/92, dodatkowo zawiera on wszelkie informacje ustanowione w art. 3 ust. 1 niniejszego rozporządzenia. Ponadto w przypadku przewozu do destylarni wina wzmocnionego do destylacji towarzyszący dokument urzędowy lub uproszczony dokument towarzyszący, lub dokumenty handlowe zamiast dwóch ostatnich dokumentów muszą spełniać wymogi art. 68 ust. 2 lit. a) i art. 70 ust. 2 lit. e) rozporządzenia Komisji (WE) nr 1623/2000 z dnia 25 lipca 2000 r. ustanawia-

([1]) Dz.U. L 128 z 10.5.2001, str. 1.

▼B

jącego szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina w odniesieniu do mechanizmów rynkowych ([1]).

2. Dokument towarzyszący może być wykorzystany wyłącznie do pojedynczego przewozu.

Pojedynczy dokument towarzyszący może być wypełniony w celu załączenia do przewozu jednej przesyłki od tego samego nadawcy do tego samego odbiorcy:

— dwóch lub więcej partii produktu tej samej kategorii, lub

— dwóch lub więcej partii produktu różnych kategorii, pod warunkiem że są one umieszczone w opatrzonych etykietami pojemnikach o pojemności nominalnej 60 litrów lub mniejszej i wyposażonych w uznane zamknięcie nienadające się do ponownego użycia, oznaczonych w sposób umożliwiający identyfikację butelkującego.

3. Dokumenty towarzyszące przesyłce produktów winiarskich muszą wskazywać datę rozpoczęcia przewozu.

W przypadku określonym w art. 5 ust. 1 lub w przypadku gdy dokument towarzyszący przesyłce jest wypełniany przez właściwy organ, dokument jest ważny wyłącznie, jeżeli przewóz rozpoczyna się nie później niż piątego dnia roboczego następującego odpowiednio po dniu zatwierdzenia lub wypełnienia.

4. W przypadku gdy produkty są przewożone w oddzielnych przegrodach tego samego pojemnika transportowego lub są zmieszane w trakcie przewozu, musi zostać wypełniony dokument towarzyszący każdej partii bez względu na to, czy jest ona przewożona oddzielnie czy jako mieszanka. W takich dokumentach wskazuje się, zgodnie z przepisami ustanowionymi przez każde Państwo Członkowskie, wykorzystanie produktu zmieszania.

Jednakże wysyłający lub osoby upoważnione mogą uzyskać zezwolenie Państwa Członkowskiego na wypełnienie pojedynczego dokumentu towarzyszącego dla całej ilości produktu powstałego w wyniku zmieszania. W takich przypadkach właściwy organ udziela odpowiednich wskazówek dotyczących sposobu dostarczenia dowodu w odniesieniu do kategorii, pochodzenia i ilości różnych ładunków.

5. W przypadku gdy zostanie stwierdzone, że przesyłka, której musi towarzyszyć dokument, jest przewożona bez tego dokumentu lub towarzyszący jej dokument zawiera fałszywe, błędne lub niekompletne dane, właściwy organ Państwa Członkowskiego, w którym stwierdzono ten fakt, lub jakakolwiek inna agencja odpowiedzialna za zapewnienie zgodności z przepisami wspólnotowymi i krajowymi w sektorze wina podejmuje niezbędne środki w celu:

— uregulowania tego przewozu poprzez skorygowanie istotnych błędów albo poprzez wypełnienie nowego dokumentu,

— w stosownym przypadku – zastosowania kar w odniesieniu do wszelkich nieprawidłowości, proporcjonalnie do ich wagi, w szczególności przez zastosowanie art. 5 ust. 1.

Właściwy organ lub inna agencja określona w akapicie pierwszym pieczętuje poprawione lub wypełnione zgodnie z tym przepisem dokumenty. Skorygowanie nieprawidłowości nie może opóźniać danego przewozu o okres dłuższy niż jest to absolutnie niezbędne.

W przypadku poważnych lub powtarzających się nieprawidłowości organy władz regionalnych lub lokalnych, właściwe ze względu na miejsce rozładunku, informują organy władz regionalnych lub lokalnych właściwe ze względu na miejsce załadunku. W przypadku przewozu na terytorium Wspólnoty takie informacje są przekazywane zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2729/2000 z dnia 14 grudnia

([1]) Dz.U. L 194 z 31.7.2000, str. 45.

▼B

2000 r. ustanawiającym szczegółowe przepisy wykonawcze w sprawie kontroli w sektorze wina ([1]).

6. W przypadku gdy niemożliwe jest uregulowanie przewozu w rozumieniu ust. 5 akapit pierwszy, właściwy organ lub agencja, które wykryły nieprawidłowość, wstrzymują przewóz. Informują one wysyłającego o wstrzymaniu przewozu oraz o wynikających z tego konsekwencjach. Środki takie mogą obejmować zakaz wprowadzania tego produktu do obrotu.

7. W przypadku gdy część lub całość produktu przewożonego na mocy dokumentu towarzyszącego jest odrzucona przez odbiorcę, odbiorca na odwrocie tego dokumentu umieszcza adnotację „odrzucony przez odbiorcę" oraz wpisuje datę i składa swój podpis, oraz, w stosownym przypadku, podaje odrzuconą ilość w litrach lub kilogramach.

W takim przypadku produkt może zostać zwrócony wysyłającemu z użyciem tego samego dokumentu towarzyszącego albo może zostać zdeponowany w obiektach przewoźnika aż do momentu wypełnienia nowego dokumentu towarzyszącego przewozowi kolejnej wysyłki produktu.

Artykuł 7

1. Dokumenty towarzyszące uznaje się za poświadczające nazwę pochodzenia win gatunkowych produkowanych w określonym regionie geograficznym (psr) lub oznaczenie pochodzenia win stołowych, w stosunku do których można używać oznaczenia geograficznego, o ile są poprawnie wypełnione:

— przez wysyłających, którzy są producentami przewożonego wina i którzy nie nabywają ani nie sprzedają produktów winiarskich otrzymanych z winogron zebranych z obszarów uprawy winorośli innych niż te, których nazwy stosują oni w celu oznaczenia wina otrzymanego z ich własnej produkcji,

— przez wysyłających nieobjętych zakresem przepisów tiret pierwszego, pod warunkiem że poprawność oznaczenia została poświadczona przez właściwy organ na dokumencie towarzyszącym na podstawie informacji zawartych w dokumentach towarzyszących poprzednim przesyłkom danego produktu,

— zgodnie z art. 5 ust. 1, pod warunkiem że następujące wymogi są spełnione:

a) i) dokument towarzyszący jest wypełniony zgodnie ze wzorem ustanowionym w odniesieniu do:

— towarzyszącego dokumentu urzędowego określonego w Załączniku do rozporządzenia (EWG) nr 2719/92, lub

— uproszczonego dokumentu towarzyszącego określonego w Załączniku do rozporządzenia (EWG) nr 3649/92, lub

— dokumentu towarzyszącego wymienionego w załączniku III do niniejszego rozporządzenia; albo

ii) w przypadku gdy przewóz nie odbywa się poprzez terytorium innego Państwa Członkowskiego, jeden z dokumentów określonych w art. 3 ust. 2 lit. b);

b) następujące informacje umieszcza się we właściwym miejscu w dokumencie towarzyszącym:

— dla win gatunkowych produkowanych w określonym regionie geograficznym (psr): „niniejszy dokument potwierdza pocho-

([1]) Dz.U. L 316 z 15.12.2000, str. 16.

▼B

dzenie win gatunkowych produkowanych w określonym regionie geograficznym (psr) w nim określonych”,

— dla win stołowych, w stosunku do których można używać oznaczenia geograficznego: „niniejszy dokument potwierdza pochodzenie win stołowych w nim określonych”;

c) adnotacje określone w lit. b) są zatwierdzane przez właściwy organ poprzez postawienie jego pieczęci, umieszczenie daty i podpisu przez osobę odpowiedzialną, stosownie do przypadku:

— na egzemplarzach nr 1 i 2, jeśli stosuje się wzór określony w lit. a) ppkt i) tiret drugie, lub

— na oryginale dokumentu towarzyszącego i kopii, jeśli stosuje się wzór określony w art. 3 ust. 2 lit. b);

d) numer referencyjny dokumentu towarzyszącego został przyznany przez właściwy organ;

e) w przypadku przesyłek z Państwa Członkowskiego niebędącego Państwem Członkowskim producenta, dokument towarzyszący, na mocy którego produkt jest wysyłany, poświadcza nazwę pochodzenia lub oznaczenie geograficzne, jeżeli zawiera:

— numer referencyjny,

— datę wypełnienia,

— nazwę i adres organu wymienionego w dokumentach, na mocy których produkt został przewieziony przed ponownym wysłaniem oraz w których zostało zawarte poświadczenie nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego.

Państwa Członkowskie mogą ustanowić obowiązek poświadczania nazwy pochodzenia win gatunkowych produkowanych w określonym regionie geograficznym (psr) oraz oznaczenia pochodzenia win stołowych wyprodukowanych na ich terytorium.

2. Właściwe władze każdego Państwa Członkowskiego mogą zezwolić podmiotom wysyłającym spełniającym warunki wymienione w ust. 3 na wpisywanie albo wcześniejsze nadrukowywanie poświadczenia nazwy pochodzenia lub oznaczenia pochodzenia na dokumencie towarzyszącym, pod warunkiem że takie poświadczenie:

a) zostało uprzednio zatwierdzone pieczęcią właściwego organu, podpisem osoby odpowiedzialnej i datą, lub

b) zostało zatwierdzone przez wysyłających za pomocą specjalnej pieczęci zatwierdzonej przez właściwy organ i zgodnej ze wzorem określonym w załączniku IV; pieczęć może być wcześniej nadrukowana na formularzach, pod warunkiem że są one wydrukowane przez zaakceptowaną do tego celu drukarnię.

3. Zezwolenie określone w ust. 2 jest przyznawane wyłącznie wysyłającym:

— którzy regularnie wysyłają wina gatunkowe produkowane w określonym regionie geograficznym (psr) i/lub wina stołowe, w stosunku do których można używać oznaczenia geograficznego, oraz

— po potwierdzeniu, następującym po złożeniu wstępnego wniosku, stwierdzającym, że rejestry przychodu i rozchodu są prowadzone zgodnie z tytułem II, zapewniając w ten sposób poprawność danych zawartych w dokumentach poddawanych kontroli.

Właściwe władze mogą odmówić zezwolenia wysyłającym, którzy nie dają takich gwarancji. Mogą one odwołać zezwolenie, w szczególności gdy wysyłający nie spełniają już wymogów ustanowionych w akapicie pierwszym lub nie dają już wymaganych gwarancji.

▼B

4. Wysyłający, którym przyznawane jest zezwolenie określone w ust. 2, zobowiązani są do podejmowania wszelkich niezbędnych środków w celu zabezpieczenia specjalnej pieczęci lub formularzy z zamieszczoną pieczęcią właściwego organu.

5. W handlu z państwami trzecimi wyłącznie dokumenty towarzyszące wypełnione zgodnie z ust. 1 w zakresie wywozu z Państwa Członkowskiego produkcji poświadczają:

— w odniesieniu do win gatunkowych produkowanych w określonym regionie geograficznym (psr) – zgodność nazwy pochodzenia produktu z odpowiednimi przepisami wspólnotowymi i krajowymi,

— w odniesieniu do win stołowych określonych na mocy art. 51 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 – zgodność oznaczenia geograficznego produktu z odpowiednimi przepisami wspólnotowymi i krajowymi.

Jednakże w przypadku wywozu z Państwa Członkowskiego niebędącego Państwem Członkowskim produkcji uznaje się, że dokument towarzyszący wypełniony zgodnie z ust. 1, na mocy którego produkt podlega wywozowi, poświadcza nazwę pochodzenia lub oznaczenie geograficzne, jeśli zawiera:

— numer referencyjny,

— datę wypełnienia, oraz

— nazwę i adres organu określonego w ust. 1, wskazanego w dokumentach, na mocy których produkt został przewieziony przed wywozem oraz w których została poświadczona nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne.

6. Uznaje się, że dokument towarzyszący poświadcza nazwę pochodzenia przywożonego wina, gdy jest wypełniony zgodnie z art. 5 ust. 2 z zastosowaniem jednego ze wzorów określonych w ust. 1 akapit pierwszy lit. a).

Artykuł 8

1. W przypadku gdy odbiorca ma siedzibę na terytorium Wspólnoty, stosuje się następujące zasady w odniesieniu do dokumentów towarzyszących:

a) jeżeli produkt przewożony zwolniony jest z podatku akcyzowego (pkt 1.5, uwagi ogólne, uwagi wyjaśniające załączone do rozporządzenia (EWG) nr 2719/92);

b) jeśli produkt przewożony na terytorium Wspólnoty podlega podatkowi akcyzowemu i został już dopuszczony do spożycia w Państwie Członkowskim wysyłki (pkt 1.5, uwagi ogólne, uwagi wyjaśniające załączone do rozporządzenia (EWG) nr 3649/92);

c) w przypadkach nieobjętych lit. a) lub b):

   i) w przypadku gdy stosuje się dokument towarzyszący wymagany do celów przewozu określonego w lit. a) i b):

      — egzemplarz nr 1 jest zachowywany przez wysyłającego,

      — egzemplarz nr 2 towarzyszy produktowi od miejsca załadunku do miejsca rozładunku i jest przekazywany odbiorcy lub jego przedstawicielowi;

   ii) w przypadku gdy stosowany jest inny dokument towarzyszący:

      — oryginał dokumentu towarzyszącego towarzyszy produktowi od miejsca załadunku do miejsca rozładunku i jest przekazywany odbiorcy lub jego przedstawicielowi,

      — kopia jest zachowywana przez wysyłającego.

▼B

2. W przypadku gdy odbiorca ma siedzibę poza obszarem celnym Wspólnoty, oryginał i kopia lub, w stosownym przypadku, egzemplarze nr 1 i nr 2 dokumentu towarzyszącego przesyłce są przedstawiane na poparcie zgłoszenia wywozowego we właściwym urzędzie celnym Państwa Członkowskiego wywozu. Urząd celny zapewnia, aby rodzaj, data i numer przedstawionego dokumentu zostały wskazane w zgłoszeniu wywozowym oraz aby typ, data i numer zgłoszenia wywozowego zostały wskazane w oryginale dokumentu towarzyszącego oraz w kopii, oraz, w stosownym przypadku, w egzemplarzach nr 1 i nr 2 dokumentu towarzyszącego.

▼M5

Urzędy celne w punkcie wyjścia z obszaru celnego Wspólnoty wprowadzają jeden z zapisów wymienionych w załączniku V na obu egzemplarzach dokumentu towarzyszącego oraz stawiają pieczęć w celu potwierdzenia zgodności z oryginałem. Wręczają opieczętowane egzemplarze dokumentu zawierające powyższą adnotację eksporterowi lub jego przedstawicielowi. Eksporter lub jego przedstawiciel zapewnia, aby jeden egzemplarz towarzyszył przewozowi produktu objętego wywozem.

▼B

3. Informacje określone w ust. 2 akapit pierwszy określają co najmniej rodzaj, datę i numer dokumentu oraz, w odniesieniu do zgłoszeń wywozowych, nazwę i adres organu właściwego w zakresie wywozu.

4. Produktom winiarskim, które są czasowo wywożone w ramach uszlachetniania biernego przewidzianego w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2913/92 ([1]) i rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 2454/93 ([2]) do jednego z Państw Członkowskich Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) w celu ich składowania, dojrzewania lub pakowania, musi towarzyszyć karta informacyjna ustanowiona na mocy zalecenia Rady Współpracy Celnej z dnia 3 grudnia 1963 r. Karta ta zawiera w rubrykach zarezerwowanych dla opisu produktu opis zgodny ze wspólnotowymi i krajowymi przepisami oraz ilość przewożonego wina.

Powyższe informacje pochodzą z oryginału dokumentu towarzyszącego, na mocy którego wino zostało przewiezione do urzędu celnego, w którym wydawana jest karta informacyjna. Rodzaj, data i numer dokumentu określonego powyżej, który wcześniej towarzyszył przesyłce odnotowywane są również w karcie informacyjnej.

W przypadku gdy karta informacyjna jest należycie sporządzona przez właściwy urząd celny EFTA dla produktu wskazanego w akapicie pierwszym, który jest wprowadzany ponownie na obszar celny Wspólnoty, dokument ten uznaje się za równoważny dokumentowi towarzyszącemu przy przewozie, o ile urząd celny właściwy ze względu na miejsce przeznaczenia we Wspólnocie lub właściwy ze względu na dopuszczenie do użytku domowego zapewni, że dokument zawiera w rubryce „opis towarów” informację określoną w akapicie pierwszym.

Odpowiedni urząd celny we Wspólnocie pieczętuje kopię lub fotokopię dokumentu dostarczonego przez odbiorcę lub jego przedstawiciela i zwraca mu ją do celów niniejszego rozporządzenia.

5. W odniesieniu do win gatunkowych produkowanych w określonym regionie geograficznym (psr) i win stołowych, w stosunku do których można używać oznaczenia geograficznego, wywożonych do państw trzecich na mocy dokumentu towarzyszącego, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, omawiany dokument, odpowiadający świadectwu pochodzenia produktów, musi być przedstawiony dla poparcia innych dokumentów w sposób wiarygodny dla właściwego organu, gdy takie wina są wprowadzone do swobodnego obrotu we Wspólnocie, w przypadku gdy wina nie spełniają warunków określo-

([1]) Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1.
([2]) Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1.

▼B

nych w ust. 2 lub stanowią towary zwrócone w rozumieniu rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 i jego przepisów wykonawczych. Dany urząd celny zatwierdza kopię lub fotokopię świadectwa nazwy pochodzenia dostarczoną przez odbiorcę lub jego przedstawiciela i zwraca mu ją do celów niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem że dokumenty potwierdzające są uznane za wiarygodne.

Artykuł 9

Jeżeli w trakcie przewozu z powodu siły wyższej lub innych nieprzewidzianych wypadków przesyłka, w odniesieniu do której wymagany jest dokument towarzyszący, zostaje podzielona lub w całości albo częściowo uległa stracie, przewoźnik występuje do organu właściwego ze względu na miejsce wystąpienia wypadku lub działania siły wyższej z wnioskiem o sporządzenie oświadczenia o stanie faktycznym.

Jeżeli jest to możliwe, przewoźnik powiadamia również właściwy organ znajdujący się najbliżej miejsca, w którym wypadek lub siła wyższa miały miejsce, w celu umożliwienia podjęcia środków niezbędnych do uregulowania danego przewozu. Środki takie mogą opóźnić dany przewóz wyłącznie o czas niezbędny do jego uregulowania.

Artykuł 10

W przypadku przewozu ilości większej niż 60 litrów jednego z niepakowanych produktów winiarskich wymienionych poniżej wymagany jest dokument określony dla przesyłki oraz jego kopia, z zastosowaniem papieru samokopiującego (NCR) lub kalki maszynowej lub jakiejkolwiek innej dopuszczonej przez właściwy organ formy kopii:

a) produkty pochodzenia wspólnotowego:

   — wino nadające się do otrzymania wina stołowego,

   — wino przeznaczone do przetworzenia na wino gatunkowe produkowane w określonym regionie geograficznym (psr),

   — moszcz winogronowy w trakcie fermentacji,

   — skoncentrowany moszcz winogronowy, rektyfikowany lub nie,

   — świeży moszcz winogronowy z fermentacją zatrzymaną przez dodanie alkoholu,

   — sok winogronowy,

   — skoncentrowany sok winogronowy,

   — winogrona stołowe przeznaczone do przetwarzania na produkty inne niż wymienione w art. 42 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999;

b) produkty niepochodzące ze Wspólnoty:

   — świeże winogrona, z wyłączeniem winogron stołowych,

   — moszcz winogronowy,

   — skoncentrowany moszcz winogronowy,

   — moszcz winogronowy w trakcie fermentacji,

   — skoncentrowany moszcz winogronowy, rektyfikowany lub nie,

   — świeży moszcz winogronowy z fermentacją zatrzymaną przez dodanie alkoholu,

   — sok winogronowy,

   — skoncentrowany sok winogronowy,

▼B

— wino likierowe do przygotowania produktów nieobjętych kodem CN 2204.

To samo odnosi się do następujących produktów, bez względu na ich pochodzenie i przewożoną ilość, bez uszczerbku dla wyjątków określonych w art. 4:

— drożdżowy osad winiarski,

— wytłoczyny winogronowe z przeznaczeniem do destylacji lub innej formy przetwórstwa przemysłowego,

— piquette,

— wino wzmocnione do destylacji,

— wino z odmian winogron niewymienionych jako odmiany winorośli właściwej w klasyfikacji sporządzonej przez Państwa Członkowskie na mocy art. 19 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 dla jednostki administracyjnej, w której są one zbierane,

— produkty, które nie mogą być zaoferowane ani dostarczone do bezpośredniego spożycia przez ludzi.

Wysyłający przesyła, stosując najdogodniejszą metodę, właściwemu miejscowo organowi, na terytorium którego ma miejsce załadunek, kopię określoną w akapicie pierwszym nie później niż w pierwszym dniu roboczym następującym po dniu, w którym towary opuściły miejsce załadunku. Organ ten, stosując najdogodniejszą metodę, przesyła właściwemu miejscowo organowi, na terytorium którego znajduje się miejsce rozładunku, powyższą kopię nie później niż w pierwszym dniu roboczym następującym po dniu jej przedstawienia lub wydania, jeżeli odpowiada on za jej wypełnienie.

TYTUŁ II

Rejestry

Artykuł 11

1. Osoba fizyczna lub prawna lub grupa takich osób, które przechowują produkty winiarskie, niezależnie od tego, czy do celów zawodowych, czy handlowych, prowadzą rejestry przychodu i rozchodu tych produktów, zwane dalej „rejestrami”.

Jednakże:

a) Rejestrów nie muszą prowadzić:

— detaliści,

— sprzedający napoje do celów konsumpcyjnych wyłącznie na terenie swoich obiektów;

b) rejestry nie są wymagane dla octu winnego.

2. Państwa Członkowskie mogą postanowić, że:

a) podmioty gospodarcze, które nie przechowują zapasów, zobowiązane są do prowadzenia rejestrów zgodnie z zasadami i procedurami ustanowionymi przez te państwa;

b) osoby fizyczne i prawne oraz grupy takich osób, które przechowują zapasy oraz oferują na sprzedaż wyłącznie produkty winiarskie w małych pojemnikach spełniających wymogi dotyczące prezentacji, określone w art. 4 ust. 2 lit. a), nie prowadzą rejestrów, pod warunkiem że przyjęcie, wydanie i stan zapasów mogą być sprawdzone w każdym czasie na podstawie innych dokumentów, w szczególności dokumentów handlowych stosowanych do celów rachunkowości.

▼B

3. Osoby zobowiązane do prowadzenia rejestrów odnotowują przyjęcie i wydanie każdej partii produktów określonych w ust. 1, do lub z ich obiektów, oraz operacje określone w art. 14 ust. 1, po ich przeprowadzeniu. Osoby te muszą również być w stanie przedstawić w odniesieniu do każdego wpisu do rejestru przyjęcia i wydania produktów dokument, który towarzyszył odpowiedniej przesyłce, lub jakikolwiek inny dokument potwierdzający, w szczególności dokument handlowy.

Artykuł 12

1. Rejestr składa się:

— z ustalonych rubryk ponumerowanych kolejno, albo

— z nowoczesnego odpowiedniego systemu księgowego zatwierdzonego przez właściwe władze, pod warunkiem że dane, które powinny być do takiego rejestru wprowadzone, znajdują się w nim.

Jednakże Państwa Członkowskie mogą postanowić, że:

a) rejestry prowadzone przez podmioty gospodarcze nieprowadzące żadnych operacji wymienionych w art. 14 ust. 1 ani nieprowadzące żadnych praktyk enologicznych mogą przyjąć formę wszelkich dokumentów towarzyszących przewozowi produktów winiarskich;

b) rejestry prowadzone przez producentów mogą przybrać formę adnotacji na odwrotnej stronie deklaracji zbioru, produkcji i zapasów przewidzianych w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1294/96 z dnia 4 lipca 1996 r. ([1])

2. Rejestry prowadzone są odrębnie dla każdego przedsiębiorstwa, na terenie obiektów, w których przechowywane są produkty.

Jednakże właściwe władze mogą przyznać zezwolenie, w stosownym przypadku udzielając wskazówek:

a) w przypadku produktów przechowywanych w różnych magazynach należących do tego samego przedsiębiorstwa w tej samej jednostce administracyjnej lub jednostce znajdującej się w jej bezpośrednim sąsiedztwie, w odniesieniu do prowadzenia rejestrów w miejscu, w którym znajduje się siedziba przedsiębiorstwa;

b) w odniesieniu do rejestrów prowadzonych przez wyspecjalizowane przedsiębiorstwa,

pod warunkiem że przyjęcie, wydanie oraz stan zapasów mogą być sprawdzone w każdym momencie w faktycznym miejscu przechowywania produktów na podstawie innych dokumentów potwierdzających.

W przypadku gdy detaliści sprzedający produkty bezpośrednio konsumentom należą do jednego przedsiębiorstwa i są zaopatrywani przez jeden lub więcej centralnych magazynów również należących do tego przedsiębiorstwa, wówczas takie centralne magazyny zobowiązane są, bez uszczerbku dla przepisów art. 11 ust. 2 lit. b), do prowadzenia rejestrów; dostawy do wyżej wymienionych detalistów odnotowywane są w tych rejestrach jako wydanie.

3. W odniesieniu do produktów wpisanych do rejestrów prowadzi się osobne rachunki dla:

— każdej z kategorii określonych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 albo w art. 34 rozporządzenia (WE) nr 883/2001,

— każdego wina gatunkowego produkowanego w określonym regionie geograficznym (psr) i produktów przeznaczonych do przetwarzania na wina gatunkowe produkowane w określonym regionie geogra-

([1]) Dz.U. L 166 z 5.7.1996, str. 14.

▼B

ficznym (psr) z winogron zebranych w tym samym określonym regionie,

— każdego wina stołowego oznaczonego nazwą obszaru geograficznego i produktów przeznaczonych do przetwarzania na takie wino stołowe produkowane z winogron zebranych w tym samym obszarze uprawy winorośli.

Wina gatunkowe produkowane w określonym regionie geograficznym (psr) różnego pochodzenia umieszczone w pojemnikach o pojemności nie większej niż 60 litrów, opatrzone etykietami zgodnie z przepisami wspólnotowymi, które są nabywane od osób trzecich i przechowywane w celu sprzedaży, mogą być zapisywane na tym samym rachunku, pod warunkiem że właściwa władza lub agencja, lub organ upoważniony przez tę władzę wyraziły zgodę i że wpisy przyjęcia i wydania poszczególnego wina gatunkowego produkowanego w określonym regionie geograficznym (psr) umieszczane są w nim odrębnie; znajduje to również zastosowanie do win stołowych oznaczonych za pomocą oznaczenia geograficznego.

W przypadku gdy jakość wina gatunkowego produkowanego w określonym regionie geograficznym (psr) zostanie obniżona, fakt ten odnotowuje się w rejestrze.

4. Państwa Członkowskie ustalają maksymalny dopuszczalny odsetek ubytków wynikających z parowania w trakcie składowania, czynności przetwórczych lub zmian w kategorii produktu.

Jeżeli rzeczywiste ubytki przekraczają:

— w trakcie przewozu zakres tolerancji określony w załączniku II. B.1.2, oraz

— w przypadkach wskazanych w akapicie pierwszym maksymalny odsetek ustalony przez Państwo Członkowskie,

prowadzący rejestry sporządza pisemne sprawozdanie, w terminie ustanowionym przez Państwa Członkowskie, dla właściwego dla danego terytorium organu, który podejmuje niezbędne środki.

Państwa Członkowskie określają, w jaki sposób dokonuje się wpisów dotyczących:

— potrzeb osobistych producenta i jego rodziny,

— wszelkich przypadkowych zmian w objętości produktów.

Artykuł 13

1. W odniesieniu do każdego przyjęcia i wydania produktów w rejestrze podaje się:

— numer kontrolny produktu, w przypadku gdy taki numer jest wymagany na mocy przepisów wspólnotowych lub krajowych,

— datę przeprowadzenia czynności,

— rzeczywistą ilość przyjętą lub wydaną,

— dany produkt, opisany zgodnie z odpowiednimi przepisami wspólnotowymi lub krajowymi,

— odniesienie do dokumentu, który towarzyszy lub towarzyszył danej przesyłce.

W przypadkach określonych w art. 7 ust. 5 odniesienie do dokumentu, na podstawie którego produkt był wcześniej przewożony, odnotowuje się w pozycji wydania.

2. Raz w roku, w terminie, który może być ustalony przez Państwa Członkowskie, rejestry przychodu i rozchodu produktów muszą zostać zamknięte. Dokonuje się inwentaryzacji zapasów w kontekście rocznego

▼B

bilansu. Istniejące zapasy muszą zostać zarejestrowane jako przyjęcie w rejestrze pod datą następującą po sporządzeniu bilansu rocznego. Jeżeli bilans roczny wykazuje różnice między zapasami teoretycznymi a rzeczywistymi, należy to odnotować w zamkniętych księgach.

Artykuł 14

1. W rejestrze odnotowuje się następujące czynności:

— zwiększenie stężenia alkoholu,

— dokwaszanie,

— odkwaszenie,

— słodzenie,

— mieszanie,

— butelkowanie,

— destylację,

— produkcję wina musującego, wina musującego gazowanego, wina półmusującego i wina półmusującego gazowanego,

— produkcję wina likierowego,

— produkcję skoncentrowanego moszczu winogronowego, rektyfikowanego lub nie,

— stosowanie węgla enologicznego,

— stosowanie żelazocyjanku potasu,

— wzmacnianie wina do destylacji,

— inne procesy polegające na dodaniu alkoholu,

— przetworzenie na produkt innej kategorii, w szczególności na wino aromatyzowane,

— stosowanie elektrodializy,

▼M3

— dodanie do win dwuwęglanu dimetylu (DMDC),

▼M4

— stosowanie kawałków drewna dębowego w produkcji wina.

▼B

W przypadku gdy przedsiębiorstwo posiada zezwolenie na prowadzenie uproszczonych rejestrów zgodnie z art. 12 ust. 1 akapit drugi, właściwy organ może przyjąć duplikaty powiadomień określonych w załączniku V.G.5 do rozporządzenia (WE) nr 1439/1999 dokonywanych na mocy art. 22 i 29 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1622/2000 z dnia 24 lipca 2000 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina oraz wspólnotowy kodeks praktyk i procesów enologicznych ([1]), jako równoważne wpisom do rejestrów w odniesieniu do czynności zwiększania stężenia alkoholu, dokwaszania i odkwaszania.

2. Dla każdej z czynności określonych w ust. 1 rejestry inne niż określone w ust. 3 wymieniają:

— przeprowadzoną czynność i jej datę,

— rodzaj i ilość wykorzystanych produktów,

— ilość produktu otrzymanego w wyniku tej czynności,

— ilość produktu użytego do zwiększenia stężenia alkoholu, zakwaszenia i odkwaszenia, słodzenia i wzmocnienia do destylacji,

([1]) Dz.U. L 194 z 31.7.2000, str. 1.

▼B

— opis produktów przed i po danej czynności, zgodnie z odpowiednimi przepisami wspólnotowymi i krajowymi,

— oznaczenia umieszczone na pojemnikach, w których produkty wpisane do rejestrów były umieszczone przed czynnością oraz w których umieszczono je po tej czynności,

— w przypadku butelkowania – liczbę butelek napełnionych produktem,

— w przypadku butelkowania na zlecenie – nazwę i adres butelkującego.

W przypadku gdy produkt zmienia kategorie bez poddawania go jednej z czynności wymienionych w ust. 1 akapit pierwszy, w szczególności w przypadku fermentacji moszczu winogronowego, w rejestrze odnotowuje się ilości oraz rodzaj produktu uzyskanego po zmianie.

Gdy wino jest wzmacniane do destylacji, informacje określone w art. 68 ust. 2 lit. a) i art. 70 ust. 2 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 1623/2000 muszą również być umieszczone w rejestrze.

3. W przypadku produkcji wina musującego rejestry podają dla każdego przygotowanego *cuvée*:

— datę przygotowania,

— datę butelkowania w przypadku gatunkowych win musujących i gatunkowych win musujących produkowanych w określonym regionie geograficznym (psr),

— ilość *cuvée* oraz opis, pojemność i rzeczywiste oraz potencjalne stężenie alkoholu każdego ze składników *cuvée*,

— każdą z praktyk wymienionych w art. 24 rozporządzenia (WE) nr 1622/2000,

— ilość użytego tirage liqueur,

— ilość expedition liqueur,

— liczbę otrzymanych butelek z określeniem, w miarę potrzeb, rodzaju wina musującego, przy zastosowaniu terminu związanego z resztkową zawartością cukru, pod warunkiem że termin ten pojawia się na etykiecie.

4. W przypadku produkcji wina likierowego rejestry podają w odniesieniu do każdej partii:

— datę dodania produktów wymienionych w pkt 14 załącznika I.B.b do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999,

— rodzaj i ilość dodanego produktu.

Artykuł 15

1. Prowadzący rejestry zobowiązani są do prowadzenia indywidualnych rejestrów lub rachunków w odniesieniu do przyjęcia i wydania następujących produktów i materiałów przechowywanych przez nich niezależnie od ich przeznaczenia, włączając wykorzystanie na terenie ich własnych obiektów:

— sacharozy,

— skoncentrowanego moszczu gronowego,

— rektyfikowanego skoncentrowanego moszczu winogronowego,

— produktów używanych do dokwaszania,

— produktów używanych do odkwaszania,

— spirytusu uzyskanego z destylacji wina.

▼B

Prowadzenie indywidualnych rejestrów lub rachunków nie zwalnia z wymogu powiadamiania określonego w załączniku V.G.5 do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999.

2. Indywidualne rejestry lub rachunki określone w ust. 1 podają oddzielnie dla każdego produktu:

a) w przypadku przyjęcia:

— nazwę lub nazwę handlową i adres dostawcy z odwołaniem, w stosownym przypadku, do dokumentu, który towarzyszył przewozowi produktu,

— przyjętą ilość,

— datę przyjęcia;

b) w przypadku wydania:

— wydaną ilość,

— datę wykorzystania lub wydania,

— w miarę potrzeby, nazwę lub nazwę handlową i adres odbiorcy.

Artykuł 16

1. Wpisy w indywidualnych rejestrach lub rachunkach:

— określonych w art. 11, 12 i 13 – są dokonywane w przypadku przyjęcia nie później niż w dniu roboczym następującym po przyjęciu oraz, w przypadku wydania, nie później niż trzeciego dnia roboczego następującego po wysyłce,

— określonych w art. 14 – są dokonywane nie później niż pierwszego dnia roboczego następującego po danej czynności, a w przypadku wzmacniania, tego samego dnia,

— określonych w art. 15 – są dokonywane w przypadku przyjęcia i wydania nie później niż następnego dnia roboczego po dniu przyjęcia lub wysyłki, a w przypadku wykorzystania – w dniu wykorzystania.

Jednakże Państwa Członkowskie mogą zezwolić na dłuższe terminy nieprzekraczające 30 dni, w szczególności jeśli stosowane są rejestry skomputeryzowane, pod warunkiem że kontroli można dokonywać przy przyjęciu, wydaniu i czynnościach określonych w art. 14 w każdym czasie na podstawie innych dokumentów potwierdzających oraz pod warunkiem że te dokumenty są uznane za wiarygodne przez właściwe władze lub agencję, lub organ upoważniony przez te władze.

2. Nie naruszając ust. 1 akapit pierwszy i z zastrzeżeniem przepisów przyjętych przez Państwa Członkowskie na mocy art. 17, przesyłki tego samego produktu mogą być wpisane w rejestrze wydania jako miesięczna suma, w przypadku gdy produkt jest umieszczony wyłącznie w pojemnikach określonych w art. 4 ust. 2 lit. a).

Artykuł 17

1. Państwa Członkowskie mogą zezwolić na dostosowanie istniejących rejestrów oraz ustanowić dodatkowe zasady lub bardziej rygorystyczne wymagania dotyczące prowadzenia i kontroli rejestrów. W szczególności mogą one wprowadzić wymóg prowadzenia oddzielnych rachunków dla określonych produktów lub prowadzenie oddzielnych rejestrów dla niektórych kategorii produktów lub dla niektórych czynności określonych w art. 14 ust. 1.

2. W przypadku gdy stosuje się przepisy art. 5 ust. 2, Państwa Członkowskie mogą postanowić, że rejestry będą prowadzone przez właściwy organ lub agencję, lub organ upoważniony prze tę agencję.

▼B

TYTUŁ III

Przepisy ogólne i przejściowe

Artykuł 18

1. Państwa Członkowskie mogą:

a) przewidzieć obowiązek prowadzenia rejestrów zapasów zamknięć stosowanych do umieszczania produktów w pojemnikach o nominalnej pojemności pięciu litrów lub mniejszej zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. a), które mają być dopuszczone do obrotu na ich terytorium, ze wskazaniem w tych rejestrach szczegółowych danych;

b) wymagać dodatkowych informacji w odniesieniu do dokumentów towarzyszących przesyłkom produktów winiarskich wyprodukowanych na ich terytorium, w przypadku gdy takie informacje są niezbędne do kontroli;

c) ustanowić, gdy wymaga tego stosowanie skomputeryzowanego systemu rejestracji zapasów, miejsce, w którym mają być wpisywane niektóre obowiązkowe informacje w dokumentach towarzyszących przesyłkom produktów winiarskich, jeżeli przewóz rozpoczyna się na ich terytorium, pod warunkiem, że układ graficzny wzorów określonych w art. 7 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) pozostaje niezmieniony;

d) zezwolić w odniesieniu do przewozu rozpoczynającego i kończącego się na ich terytorium, bez przewozu przez terytorium innego Państwa Członkowskiego lub państwa trzeciego, i w okresie przejściowym upływającym w ►M1 dnia 31 lipca 2010 r. ◄, na zastąpienie informacji dotyczących gęstości winogron gęstością wyrażoną w stopniach Oechslego;

e) ustanowić, że dokumenty towarzyszące przewozowi wypełniane na ich terytorium wskazywać będą nie tylko dzień, ale również godzinę rozpoczęcia przewozu;

f) ustanowić zgodnie z przepisami art. 4 ust. 1, że nie będą wymagane żadne dokumenty, w przypadku gdy winogrona wytłoczone lub niewytłoczone lub moszcz winogronowy są przewożone przez producentów, którzy należą do grupy producentów i wyprodukowali winogrona lub moszcz winogronowy sami lub w ramach grupy producentów mającej dany produkt w posiadaniu lub w przypadku gdy takie produkty są przewożone w imieniu takich producentów lub grup producentów do punktu skupu lub do zakładów produkcji wina tej grupy, pod warunkiem że taki przewóz rozpoczyna i kończy się w tej samej strefie uprawy winorośli oraz w przypadku gdy dany produkt jest przeznaczony do przetwarzania na wino gatunkowe produkowane w określonym regionie geograficznym (psr), w obrębie danego określonego regionu, z uwzględnieniem obszaru bezpośrednio przylegającego;

g) ustanowić, że:

— wysyłający wypełnia jedną lub więcej kopii dokumentów towarzyszących czynnościom przewozu rozpoczynającego się na ich terytorium,

— odbiorca wypełnia jedną lub więcej kopii dokumentów towarzyszących czynnościom przewozu rozpoczynającego się w innym Państwie Członkowskim lub w państwie trzecim i który kończy się na ich terytorium.

W takich przypadkach określają one sposób stosowania takich kopii;

h) ustanowić, że odstępstwo określone w art. 4 ust. 1 lit. b), dotyczące zwolnienia z obowiązku używania dokumentu towarzyszącego w odniesieniu do niektórych przesyłek winogron nie może być

▼B

wykorzystane do przewozu rozpoczynającego i kończącego się na ich terytorium;

i) ustanowić, że w przypadku przewozu określonego w art. 10 rozpoczynającego się na ich terytorium i kończącego się na terytorium innego Państwa Członkowskiego, wysyłający razem z kopiami sporządzonymi na mocy tego artykułu musi przesyłać nazwę i adres właściwego organu miejsca rozładunku.

2. Bez uszczerbku dla art. 21 dyrektywy 92/12/EWG Państwa Członkowskie nie mogą zakazać lub utrudniać przemieszczania produktów umieszczonych w pojemnikach o nominalnej pojemności nie większej niż 5 litrów, określonych w art. 4 ust. 2 lit. a), ze względu na zastosowane zamknięcia, w przypadku gdy zamknięcie lub rodzaj zastosowanego opakowania znajduje się w wykazie w załączniku I.

Jednakże w odniesieniu do produktów pakowanych na ich własnym terytorium, Państwa Członkowskie mogą zakazać stosowania niektórych zamknięć lub rodzajów opakowań znajdujących się w wykazie w załączniku I lub uzależnić stosowanie takich zamknięć od pewnych warunków.

Artykuł 19

1. Bez uszczerbku dla innych bardziej rygorystycznych przepisów, które mogą zostać przyjęte przez Państwa Członkowskie w celu stosowania ich ustawodawstwa lub procedur krajowych ustanowionych dla innych celów, dokumenty towarzyszące oraz kopie wymagane na mocy niniejszego rozporządzenia muszą być przechowywane przez okres co najmniej pięciu lat od końca roku kalendarzowego, w którym zostały wypełnione.

2. Rejestry i dokumenty dotyczące czynności w nich opisanych muszą być przechowywane przez okres co najmniej pięciu lat od zamknięcia odnoszących się do nich rachunków. W przypadku gdy jeden lub więcej rachunków w rejestrze dotyczącym nieznacznych ilości wina nie jest jeszcze zamknięty, takie rachunki mogą zostać przeniesione do następnego rejestru, pod warunkiem że w oryginalnym rejestrze wpisana zostanie uwaga o takim przeniesieniu. W takim przypadku okres pięciu lat określony w akapicie pierwszym rozpoczyna się w dniu przeniesienia.

Artykuł 20

1. Każdy Państwo Członkowskie powiadamia Komisję o:

— nazwie i adresie właściwego organu lub organów upoważnionych do wykonania niniejszego rozporządzenia,

— w stosownym przypadku, nazwie i adresie każdego organu upoważnionego przez właściwe władze do celów wykonania niniejszego rozporządzenia.

2. Każde Państwo Członkowskie powiadamia Komisję o:

— wszelkich późniejszych zmianach dotyczących właściwych władz i organów określonych w ust. 1,

— środkach, które podjęły w celu wykonania niniejszego rozporządzenia, w przypadku gdy środki te mają szczególną wartość dla celów współpracy między Państwami Członkowskimi określonej w rozporządzeniu (WE) nr 2729/2000.

Artykuł 21

1. Rozporządzenie (EWG) nr 2238/93 niniejszym traci moc.

▼B

2. Odniesienia do rozporządzenia uchylonego na mocy ust. 1 interpretuje się jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia.

3. Jednakże włoska wersja art. 4 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2238/93 pozostaje w mocy we Włoszech do dnia 30 września 2001 r.

Artykuł 22

Artykuł 4 ust. 2 niniejszego rozporządzenia wchodzi w życie we Włoszech w dniu 1 października 2001 r.

Artykuł 23

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 maja 2001 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

▼B

ZAŁĄCZNIK I

Wykaz zamknięć zatwierdzonych we Wspólnocie dla małych pojemników wypełnianych wyrobami winiarskimi określonych w art. 2 lit. h)

1. Cylindryczne zamknięcia wykonane z korka lub innej obojętnej substancji, okryte lub nie elementem, który może przybrać w danym przypadku formę kapsla lub dysku. Element ten nie może po otwarciu nadawać się do ponownego użycia, może być wykonany z:

   — aluminium,

   — stopu metali,

   — kurczliwego plastiku,

   — PVC z końcówką aluminiową,

   — wosku dopuszczonego do kontaktu z żywnością, pokrytego lub nie innymi obojętnymi związkami.

2. Zamknięcia kołnierzowe wykonane z korka lub innej obojętnej substancji nałożone na szyjkę butelki, wypełnione metalową lub plastikową kapsułą pokrywającą zarówno szyjkę, jak i zamknięcie, która ulega zniszczeniu przy otwarciu.

3. Zamknięcia w kształcie grzyba wykonane z korka lub innej obojętnej substancji, zabezpieczone przez cięgna lub mocowania, które muszą być zerwane przy otwieraniu, całość czasami pokryta metalem lub folią plastikową.

4. Nakrętki aluminiowe lub cynowe, wypełnione wewnątrz dyskiem z korka lub innego obojętnego materiału wraz z zabezpieczającą plombą, która musi być zerwana lub zniszczona przy otwieraniu (zabezpieczenie przed kradzieżą).

5. Plastikowe nakręcane kapsuły.

6. Zdzierane kapsle wykonane z:

   — aluminium,

   — plastiku,

   — połączenia powyższych.

7. Metalowe zamknięcia koronowe dopasowane wewnątrz dyskiem z korka lub obojętnym materiałem.

8. Zamknięcia stanowiące cześć opakowania, które nie mogą być ponownie wykorzystane po otwarciu, takie jak:

   — puszki cynowe,

   — puszki aluminiowe,

   — pojemniki kartonowe,

   — pojemniki plastikowe,

   — pojemniki wykonane z połączenia powyższych materiałów,

   — elastyczne worki plastikowe,

   — elastyczne worki wykonane z połączenia aluminium i plastiku,

   — czworościany z folii aluminiowej.

▼B

ZAŁĄCZNIK II

Dodatkowe wskazówki do celów sporządzania dokumentów towarzyszących

A. *Zasady ogólne*

1. Zaleca się wypełnianie dokumentu pismem maszynowym. Jeżeli dokument wypełniany jest ręcznie, należy to zrobić w sposób czytelny i trwały.

2. Dokument nie może zawierać żadnych skreśleń lub nadpisanych wyrazów. Dokument towarzyszący nie może być wykorzystany, jeśli zostały popełnione jakiekolwiek błędy przy jego wypełnianiu.

3. Kopie muszą być fotokopiami uwierzytelnionymi lub wykonane przy wykorzystaniu papieru samokopiującego (NCR) lub kalki maszynowej. Każdą wymaganą kopię dokumentu towarzyszącego oznacza się jako „kopia" lub umieszcza na niej inne równoważne oznaczenie.

4. W przypadku gdy dokument wypełniony zgodnie ze wzorem określonym w Załączniku do rozporządzenia (EWG) nr 2719/92 (dokument towarzyszący lub dokument handlowy) lub zgodnie ze wzorem określonym w Załączniku do rozporządzenia (EWG) nr 3649/92 (uproszczony dokument towarzyszący lub dokument handlowy) jest stosowany w celu załączenia do produktu winiarskiego niepodlegającego formalnościom stosowanym przy przemieszczaniu produktów winiarskich ustanowionym w dyrektywie 92/12/EWG, określonych w art. 3 ust. 2 lit. b), stawia się ukośną linię od rogu do rogu w rubrykach, w których nic się nie wpisuje.

B. *Zasady szczególne*

1. Wskazówki dotyczące opisu produktu:

1.1. Kategoria produktu

Należy wskazać kategorię, do której należą produkty, używając wyrażeń zgodnych z przepisami wspólnotowymi, które najlepiej oddają opis produktu, np.:

— wino stołowe,

— wino gatunkowe produkowane w określonym regionie geograficznym (psr),

— moszcz winogronowy,

— moszcz winogronowy do produkcji win gatunkowych produkowanych w określonym regionie geograficznym (psr),

— wino przywożone.

1.2. Rzeczywiste i całkowite stężenie alkoholu, gęstość

Przy wypełnianiu dokumentu towarzyszącego:

a) rzeczywiste stężenie alkoholu wina, wyłączając młode wina, których fermentacja jeszcze się nie zakończyła lub całkowite stężenie alkoholu młodego wina, którego fermentacja jeszcze się nie zakończyła oraz częściowo sfermentowanego moszczu winogronowego, należy wyrazić w % objętościowych i w dziesiętnych % objętościowych;

b) współczynnik załamania światła moszczu winogronowego musi być uzyskany poprzez wykonanie pomiaru metodą uznaną we Wspólnocie. Musi on być wyrażony w potencjalnym stężeniu alkoholu w % objętościowych. Informację tę można zastąpić gęstością wyrażoną w gramach na cm^3;

c) gęstość świeżego moszczu winogronowego w trakcie fermentacji zatrzymanej przez dodanie alkoholu musi być wyrażona w gramach na cm^3, a rzeczywiste stężenie alkoholu tego produktu musi być wyrażone w % objętościowych i dziesiętnych % objętościowych;

d) zawartość cukru w skoncentrowanym moszczu winogronowym, rektyfikowanym skoncentrowanym moszczu winogronowym oraz skoncentrowanym soku winogronowym musi być wyrażona poprzez określenie zawartości cukrów łącznie w gramach na litr oraz na kilogram;

▼B

e) rzeczywiste stężenie alkoholu wytłoczyn winogronowych oraz drożdżowego osadu winiarskiego może być również wskazane (nieobowiązkowo) i wyrażone w litrach czystego alkoholu na decytonę.

Informacja ta musi być wyrażona z zastosowaniem tabel równoważności uznanych we Wspólnocie, zawartych w zasadach metod analitycznych.

Bez uszczerbku dla przepisów wspólnotowych ustanawiających limity dla niektórych wyrobów winiarskich dopuszcza się następującą tolerancję:

— w odniesieniu do całkowitego lub rzeczywistego stężenia alkoholu – tolerancję ± 0,2 % objętościowego,

— w odniesieniu do gęstości, tolerancję sześciu jednostek więcej lub mniej do czwartego miejsca po przecinku (± 0,0006),

— w odniesieniu do zawartości cukru – ± 3 %.

2. Wskazówki dotyczące ilości netto:

Ilość netto:

— winogron, skoncentrowanego moszczu winogronowego, rektyfikowanego skoncentrowanego moszczu winogronowego, skoncentrowanego soku winogronowego, wytłoczyn winogronowych, drożdżowego osadu winiarskiego w tonach lub kilogramach wyraża się przy użyciu symboli „t” lub „kg”,

— pozostałych produktów w hektolitrach lub litrach wyraża się przy użyciu symboli „hl” lub „l”.

Dopuszcza się tolerancję 1,5 % całkowitej ilości netto przy wskazywaniu ilości produktów przewożonych luzem.

3. Pozostałe wskazówki dotyczące przewozu produktów luzem:

3.1. Strefa upraw winorośli

Należy podać strefę uprawy winorośli, z której pochodzi przewożony produkt, zgodnie z załącznikiem III do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 z zastosowaniem następujących skrótów: A, B, CIa), CIb), CII, CIIIa) i CIIIb).

3.2. Przeprowadzone czynności

Należy wskazać również czynności, którym poddano przewożony produkt, z zastosowaniem poniższych cyfr w nawiasach:

0: produkt nie został poddany żadnej z poniższych czynności;

1: produkt został wzbogacony;

2: produkt został zakwaszony;

3: produkt został odkwaszony;

4: produkt został dosłodzony;

5: produkt został wzmocniony do destylacji;

6: produkt pochodzi z jednostki geograficznej innej niż wskazana w opisie dołączonym do produktu;

7: produkt uzyskany z odmian winorośli innych niż wskazane w opisie dołączonym do produktu;

8: produkt zebrany w trakcie roku innego niż wskazany w opisie dołączonym do produktu;

▼M4

8a: produkt został wyprodukowany przy użyciu kawałków drewna dębowego;

▼B

9: inne czynności (należy określić).

Przykłady:

▼B

— dla wina pochodzącego ze strefy B, które zostało wzbogacone, należy wskazać B(1),

— dla moszczu winogronowego pochodzącego ze strefy CIIIb), który został zakwaszony, należy wskazać CIIIb)(2).

Wskazówki dotyczące strefy uprawy winorośli oraz przeprowadzonych czynności muszą być podane niezależnie od wskazówek dotyczących opisu produktu i w tym samym polu widzenia.

C. *Informacje wymagane do wypełnienia dokumentu towarzyszącego określonego w art. 3 ust. 3 niniejszego rozporządzenia (załącznik III)*

Uwaga wstępna:

Wzór dokumentu towarzyszącego podany w załączniku III musi być ściśle przestrzegany. Jednakże wielkość rubryk wyznaczonych liniami i przeznaczonych na informacje jest podana wyłącznie jako wskazówka.

	Nr rubryki we wzorze podanym w załączniku III
Wysyłający: pełna nazwa (nazwisko) i adres razem z kodem pocztowym	1
Numer referencyjny: numer referencyjny, który identyfikuje przesyłkę w rejestrach wysyłającego (np. numer faktury)	2
Odbiorca: pełna nazwa (nazwisko) i adres razem z kodem pocztowym	3
Organ właściwy w miejscu wysyłki: nazwa i adres właściwego organu odpowiedzialnego za sprawdzenie dokumentów handlowych w miejscu wysyłki. Wymóg ten stosuje się wyłącznie w przypadku przewozu do innego Państwa Członkowskiego lub wywozu poza obszar Wspólnoty.	4
Przewoźnik: nazwa i adres osoby odpowiedzialnej za organizację pierwszego przewozu (jeżeli jest to osoba inna od wysyłającego) Pozostałe informacje dotyczące przewozu: Należy wskazać: a) rodzaj wykorzystanego środka transportu (ciężarówka, furgonetka, samochód cysterna, samochód, wagon kolejowy, wagon cysterna, samolot) b) numer rejestracyjny pojazdu lub, w przypadku statku, nazwa (nieobowiązkowo)	5
Data wysyłki oraz, jeśli wymagane jest to w Państwie Członkowskim, na terytorium którego rozpoczął się przewóz, godzina wysłania Gdy nastąpiła zmiana jednego środka transportu na inny, przewoźnik dokonujący załadunku produktu musi wskazać na odwrocie dokumentu: — datę wysłania, — rodzaj stosowanego środka transportu oraz numer rejestracyjny pojazdów oraz nazwy statków, — swoje imię, nazwisko lub nazwę przedsiębiorstwa oraz adres razem z kodem pocztowym	6
Miejsce dostawy: rzeczywiste miejsce realizacji dostawy, w przypadku gdy towary nie zostały dostarczone na adres podany przez odbiorcę. Dla towarów objętych wywozem należy wpisać informacje określone w art. 8 ust. 2	7
Opis produktu dokonany zgodnie z rozporządzeniami (EWG) nr 2392/89 ([1])i 3201/90 ([2])oraz wszelkimi przepisami krajowymi, na mocy których stosuje się, w szczególności obowiązkowe oznaczenia Opakowania i opis towarów: numery identyfikacyjne oraz numery opakowań zewnętrznych, ilość opakowań wewnętrznych	8

▼B

Opis może być dokończony na oddzielnym arkuszu dołączanym do każdego egzemplarza. W tym celu może zostać zastosowana specyfikacja opakowania Dla przewozu luzem: — wina: rzeczywiste stężenie alkoholu, — produktów niesfermentowanych: współczynnik załamania światła lub gęstość, — produktów w trakcie fermentacji: całkowite stężenie alkoholu, — win o resztkowej zawartości cukru większej niż 4 gramy na litr niezależnie od rzeczywistego stężenia alkoholu: całkowite stężenie alkoholu	8
Ilość: — dla produktów luzem ogólna ilość netto, — dla produktów pakowanych ilość oraz nominalna pojemność stosowanych pojemników	9
Dodatkowe informacje określone przez Państwo Członkowskie wysyłki: jeśli takie informacje są określone, wskazówki danego Państwa Członkowskiego muszą być przestrzegane; jeżeli nie, w tej rubryce należy wstawić ukośną linię	10
Świadectwo nazwy pochodzenia lub oznaczenia pochodzenia: patrz art. 7	11

([1]) Dz.U. L 232 z 9.8.1989, str. 13.
([2]) Dz.U. L 309 z 8.11.1990, str. 1.

▼B

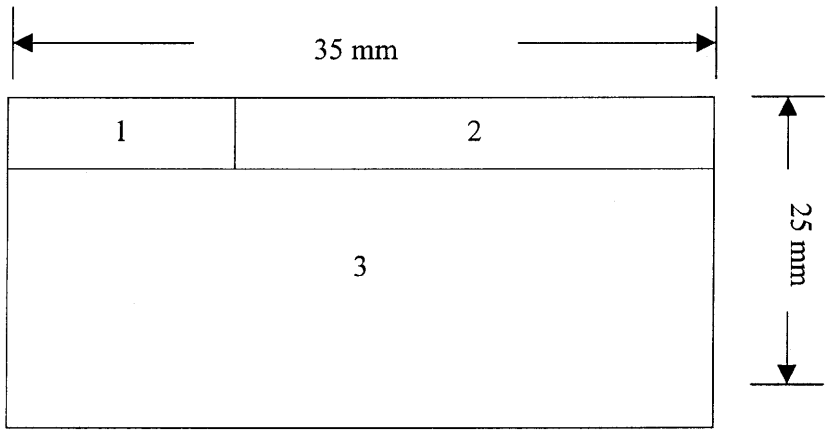
ZAŁĄCZNIK III

Dokument handlowy towarzyszący produktom winiarskim

<table>
<tr><td rowspan="2">1. Wysyłający
(Nazwa i adres)</td><td colspan="2">2. Numer referencyjny</td></tr>
<tr><td colspan="2" rowspan="2">4. Właściwy organ w miejscu wysyłki
(Nazwa i adres)</td></tr>
<tr><td>3. Odbiorca
(Nazwa i adres)</td></tr>
<tr><td></td><td colspan="2">6. Data wysyłki</td></tr>
<tr><td>5. Przewoźnik i inne dane dotyczące przewozu</td><td colspan="2">7. Miejsce dostawy</td></tr>
<tr><td colspan="2">8. Opis towaru</td><td>9. Ilość</td></tr>
<tr><td colspan="3">10. Dodatkowe informacje określone przez Państwo Członkowskie wysyłki</td></tr>
<tr><td colspan="3">11. Świadectwa (niektóre wina)</td></tr>
<tr><td rowspan="4">12. Rejestr kontroli. Do użytku przez właściwy organ</td><td colspan="2">Przedsiębiorstwo i numer telefonu podpisującego</td></tr>
<tr><td colspan="2">Nazwisko podpisującego</td></tr>
<tr><td colspan="2">Miejscowość i data</td></tr>
<tr><td colspan="2">Podpis</td></tr>
</table>

▼B

ZAŁĄCZNIK IV

1. Godło Państwa Członkowskiego.
2. Właściwa władza lub organ właściwy terytorialnie.
3. Uwierzytelnienie.

▼**M5**

ZAŁĄCZNIK V

Zapisy, o których mowa w art. 8 ust. 2 akapit drugi:

— *W języku bułgarskim:* ИЗНЕСЕНО
— *W języku hiszpańskim:* EXPORTADO
— *W języku czeskim:* VYVEZENO
— *W języku duńskim:* UDFØRSEL
— *W języku niemieckim:* AUSGEFÜHRT
— *W języku estońskim:* EKSPORDITUD
— *W języku greckim:* ΕΞΑΧΘΕΝ
— *W języku angielskim:* EXPORTED
— *W języku francuskim:* EXPORTÉ
— *W języku włoskim:* ESPORTATO
— *W języku łotewskim:* EKSPORTĒTS
— *W języku litewskim:* EKSPORTUOTA
— *W języku węgierskim:* EXPORTÁLVA
— *W języku maltańskim:* ESPORTAT
— *W języku niderlandzkim:* UITGEVOERD
— *W języku polskim:* WYWIEZIONO
— *W języku portugalskim:* EXPORTADO
— *W języku rumuńskim:* EXPORTAT
— *W języku słowackim:* VYVEZENÉ
— *W języku słoweńskim:* IZVOŽENO
— *W języku fińskim:* VIETY
— *W języku szwedzkim:* EXPORTERAD